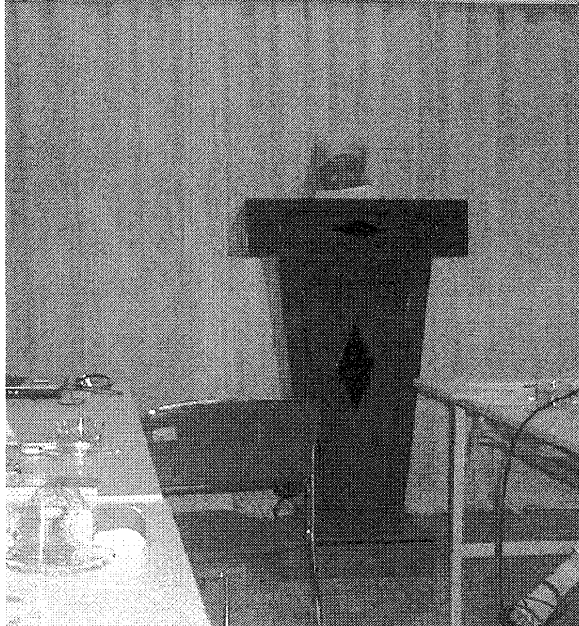

Thiết lập đời sống an bình, hạnh phúc cho những người cao tuổi

NI SỰ THÍCH NỮ HUỆ TỬ

Phó Ban Trung tâm Từ thiện Xã hội TWGHPGVN

Kính thưa quý đại biểu,

Thế kỷ 20 vừa qua đã chứng kiến những thành tựu vượt bậc của con người trên các lĩnh vực khoa học, kỹ thuật, kinh tế, xã hội .v.v..., đồng thời cũng mang lại nhiều nỗi trăn trở cho người già.

Xã hội Việt Nam xuất phát từ chế độ phong kiến có một nền nông nghiệp lạc hậu, 90% dân số sống bằng nghề nông, do vậy, những tập tục của làng quê đã gắn các gia đình có nhiều thế hệ chung sống dưới một mái nhà. Tình cảm của con cháu đối với ông bà, cha mẹ, là sự thương yêu đùm bọc, chia sẻ và nhường nhịn. Song hiện tại nền kinh tế Việt nam đã có những bước tiến dài, chuyển từ nền kinh tế nông nghiệp sang nền kinh tế năng động, hội nhập cùng thế giới, thì những chuẩn mực gia đình của thời phong kiến cũng dần rạn nứt. Sự phát triển kinh tế kéo theo sự dịch chuyển về phân bố con người trong xã hội. Qua nhiều năm làm công tác từ thiện xã hội, tiếp xúc với nhiều đối tượng là người già trên khắp các vùng, miền đất nước, chúng tôi thấy đối tượng người già được chia thành ba nhóm:

Nhóm thứ nhất: người già sống ở nông thôn, nhóm này có những lợi thế:

- Được sống chung với con cháu.
- Được gần gũi thân thiết với hàng xóm, láng giềng.
- Cuộc sống tinh thần tương đối ổn định.

Tuy nhiên cũng có mặt khiếm khuyết như sau: Cuộc sống về vật chất thiếu thốn, điều kiện chăm sóc sức khỏe gần như không có. Đối tượng này rất cần sự trợ giúp về vật chất để họ có đủ dinh dưỡng trong lúc tuổi cao sức yếu vì con cháu họ rất nghèo.

Nhóm thứ hai: bao gồm những người già neo đơn, không nơi nương tựa, bị con cái bỏ rơi. Những người này thiếu cả vật chất lẫn tinh thần. Họ cần được xã hội quan tâm, nuôi dưỡng. Thời gian qua trong chừng mực nhất định, nhà nước và các tổ chức xã hội đã có sự quan tâm, nhưng cơ sở còn nhỏ, lẻ, chưa đủ đáp ứng với số người già cần được nuôi dưỡng.

Nhóm thứ ba: bao gồm người già hưu trí, không có con cái, hoặc người già đang sống với con nhưng con cái quá bận rộn trong công việc làm ăn. Lợi thế của những người này là:

- Điều kiện vật chất khá đầy đủ.
- Được sự quan tâm của xã hội và con cháu
- Mặt khó khăn của đối tượng này là:

- o Không có người chăm sóc
- o Do hoàn cảnh khách quan, mối quan hệ với hàng xóm, láng giềng cũng bị hạn chế nên tự họ cảm thấy rất cô đơn.

Đối tượng này cần sự chăm sóc về tinh thần, cần có cuộc sống thoải mái, được giao tiếp với mọi người, được trò chuyện, được vui chơi... Trong lúc đó con cái lại bận rộn. Đây là một mâu thuẫn cần được xã hội quan tâm giải quyết.

Xuất phát từ ba nhóm đối tượng trên, xã hội cần có sự quan tâm đúng mức cho từng đối tượng, thì mới giúp họ vượt qua những khó khăn mà hiện tại họ đang phải gánh chịu.

Từ nhiều năm nay chúng tôi rất trăn trở, muốn xây dựng cơ sở để chăm sóc nuôi dưỡng người già theo hình thức xã hội và gia đình cùng tham gia, mô hình này có thể chia sẻ giữa những người có hoàn cảnh khó khăn với những người có điều kiện vật chất. Mục đích của chúng tôi muốn xây dựng một cơ sở vừa chăm lo cho người già neo đơn, lang thang có cuộc sống tạm đủ, vừa chăm sóc các cụ già có hoàn cảnh kinh tế khá giả, nhưng con cái không có thời gian chăm sóc. Các cụ già ở đối tượng này đến nhà dưỡng lão sẽ được chăm sóc về y tế, ăn uống theo yêu cầu, vui chơi sinh hoạt cộng đồng, nghe pháp, tập dưỡng sinh, tham quan... Những hoạt động này đem lại cho họ sự sáng khoái về tinh thần mà họ rất tha thiết có được khi về già. Ngày nghỉ con cháu sẽ đến thăm hoặc đôn về sum họp với gia đình, như vậy vừa giải quyết thoải mái cho các cụ già mà con cháu cũng yên lòng, thực hiện được sự hiếu thảo với cha mẹ.

Kính thưa quý vị! Trên đây là những ước nguyện của chúng tôi gửi đến, chia sẻ cùng hội thảo về công tác chăm sóc và nuôi dưỡng người già. Xin chúc hội thảo thành công, chúc quý vị đại biểu, quý vị quan khách đạt thành sở nguyện.

Xin chân thành cảm ơn.